

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Pap Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Pap Kálmán ügyvéd) által képviselt Lentulay György felpereseknek - a Dr. Sárdi László Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Sárdi László ügyvéd) által képviselt alperes ellen, határozat megsemmisítése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. január 24. napján kelt 31.P.21.087/2013/25. számú ítélete ellen, a felperes által 26. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 10.000 (tízezer) forint + ÁFA mértékű másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a keresetében az alperes 2013. január 28. napján megtartott taggyűlésen és vezetőségi ülésen meghozott határozatok megsemmisítését kérte.

Az alperes a kereset elutasítását indítványozta. Előadása szerint jogerős bírósági ítélet alapján hívta össze a bejegyzett képviselő a taggyűlést és a megismételt taggyűlést, a résztvevők a tagdíjat befizették, így részvételi és szavazati joguk fennállt.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, fizessen meg az alperesnek 36.000 forint perköltséget.

Az ítélet indokolásában az elsőfokú bíróság felhívta a Ptk. 2. § (1) (2), 4. § (1) (4), 5. § (1) bekezdését, a 29. § (1) (4), 62. § (1)(6), 479. § (1) (2), 481. §, 484. §-át, a 2011. évi CLXXV. tv. 11.§ (1) bekezdését. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes 2009. április 15. napján lemondott elnöki tisztségéről, mely lemondás érvényességéhez, hatályosságához nem volt szükség a taggyűlés elfogadására, és miután a lemondás eljutott az alperes igazgatóságához, a taggyűléshez, a lemondás utóbb nem volt visszavonható, ezért a lemondást követően a felperesnek nem volt joga

elnökként eljárni a tagság irányában. A lemondást követően a tagság felé tett felhívásai, a tagság megszűnéséről szóló tájékoztatásai jogalap nélküliek és joghatás kiváltására alkalmatlan cselekmények voltak. A felperest a megszűnt megbízatását követően a Ptk. 479. § (2) bekezdés alapján az iratok átadási kötelezettsége terhelte, azokat nem volt joga visszatartani. Az alperes számos, a törvényes képviselő választására irányuló határozatát a bíróság megsemmisítette. Az elsőfokú bíróság önmagában nem tartotta érvénytelen kikötésnek az alapszabály 4.2.2. pontját. Álláspontja szerint amennyiben a taggyűlés előtt közlik a taggal a tagdíj hátralékát és felhívják a figyelmét a tagdíj befizetés elmaradásának jogkövetkezményére, akkor a tag kizárása a szavazásból nem sérti a Ptk. 4. §-ban írt elvárható együttműködési kötelezettség folytán a tagsági jog gyakorlását. A támadott taggyűlésen részt vevő tagok nem kaptak az alperesi szervezettől, annak legitim elnökétől vagy igazgatóságától felszólítást az esetleges tagdíj hátralékukról, ezért megítélése szerint az alapszabály 4.2.2., 5.1.2. pontok alapján a tagot nem lehetett kizárni a szavazásból, ezért az alperes nem sértette meg az alapszabályt azzal, hogy a felperes nyilvántartása szerint 2013 évet megelőző időszakra esetlegesen tagdíjhátralékkal rendelkező tagok szavazhattak. Kiemelte, hogy az alperes bejegyzett képviselőjének - a bíróság által a legfőbb szerv összehívására kijelölt személynek - nem volt lehetősége meggyőződni a tagdíjhátralékokról 2013 évet megelőzően, azt sem ismerhette, hogy a felperes kit szólított fel tagdíjfizetésre, kit nem. Az alperes számlakivonattal, elismervénnyel igazolta, hogy a megjelent tagok közvetlenül, illetve a számlára a 2013. évi tagdíjat befizették. Hangsúlyozta, a készpénzbefizetésnek alapszabályi korlátja nem volt, 2009-től az alperes belső viszonyai rendezetlenek voltak érvényesen megválasztott elnök hiányában, a felperesi számlakezelésre tekintettel az alperes működése is vitatható volt. Osztotta az alperesi álláspontot, miszerint a felperes kereseti jogának gyakorlása nem felel meg a Ptk. 2. §-a szerinti rendeltetésszerű joggyakorlás követelményének, a felperes a saját felróható magatartására kívánt jogot alapítani, aminek a Ptk. 4. § alapján nem volt helye. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az, hogy esetleg valamely tagnak tagdíj hátraléka volt és úgy vett részt a szavazásban, a felperes tagsági jogát semmilyen módon nem érintette, mivel ő el sem ment a taggyűlésre és a szavazásban egyáltalán nem vett részt. Az új tag felvételét igazoltnak tartotta, figyelemmel arra, hogy az alapszabály tagfelvételi eljárást nem írt elő és az alapszabály rendelkezéseiből nem következik, hogy az igazgatóságnak testületileg döntenie kellett volna. Mindezek alapján a Ptk. 62. § szerint a taggyűlési határozatok megsemmisítésére nem látott indokot, és ennek hiányában az igazgatósági határozatok megsemmisítésére sem. Ezért a keresetet teljes egészében elutasította. A bizonyítási indítványt mint irrelevánsat mellőzte.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben az ítélet megváltoztatását és a keresete teljesítését kérte. Fenntartotta a keresetében és az elsőfokú eljárásban tett előadását. Álláspontja szerint a bíróságnak elsődlegesen azt kell vizsgálnia, hogy a keresettel sérelmezett alperesi határozatok megfelelnek-e a társadalmi szervezet 2007. 06. 14. napján módosított alapszabályának és az irányadó jogszabályoknak, a határozatok meghozatala az alapszabály szerinti eljárási rendben történt-e és ennek megfelelően a határozatok megalapozottak és törvényesek-e. Megítélése szerint az általa csatolt okirati bizonyítékokból megállapítható, kik fizették be az alapszabályban előírt tagdíjat és ennek az alperes által csatolt jelenléti ívvel való összevetése alapján az, hogy mely tag nem tett eleget tagdíjfizetési kötelezettségének és ezáltal az alapszabály 4.2.2.2. pontja értelmében jogosulatlanul vett részt és szavazott a taggyűlésen. Hivatkozott a 2012. november 22. napján kelt levelére, arra, hogy részletesen tájékoztatott a tagdíj befizetési kötelezettségről, a tagdíj befizetés módjáról és arról, hogy milyen mértékben csökkent a tagdíj befizetése az elmúlt időszakban. Kiemelte, hogy az alperes bejegyzett képviselője számára 2011 júniusától hozzáférhető volt a számlavezető bank bankszámlakivonata, amelyből egyértelműen megállapítható, az elmúlt időszakban kik és mikor tettek eleget a korábban kialakított gyakorlat szerint a tagdíjfizetési kötelezettségüknek. Hangsúlyozta, hogy a tagok jogait csak úgy és

annyiban gyakorolhatják, amennyiben eleget tesznek az alapszabály elfogadásával vállalt kötelezettségeiknek. Elfogadhatatlannak tartotta, hogy a taggyűlésen részt vehet és szavazhat olyan személy is, akinek a tagsága megkérdőjelezhető, illetve illegitim. Az iratokból nem tartotta megállapíthatónak, hogy az igazgatóság informálisan mikor döntött a tagfelvételtől, figyelemmel a belépési nyilatkozat és a tagdíjfizetés időpontjára is. igazgatósági tagnak történő megválasztását az alapszabály 6.3.2. pontjába ütközőnek tartotta. Megkérdőjelezhetőnek minősítette Balázs Péter részvételét a taggyűlésen.

Az alperes az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta megalapozottsága folytán. Hangsúlyozta, hogy a felperes tagsági jogait nem sérti a határozat. Előadta, hogy a felperes tagsági viszonya kizárással 2013. október 3. napján megszűnt, ezáltal a felperes keresetindítási joga is megszűnt, figyelemmel arra is, hogy a kizáró határozatot határidőn belül nem támadta meg.

A fellebbezés nem alapos.

A felperes a Ptk. 62. § (6) bekezdése alapján terjesztett elő keresetet az alperessel szemben, az alperes taggyűlése és vezetőségi ülése által 2013. január 28. napján meghozott határozatok megsemmisítése iránt. A Ptk. 62. § (6) bekezdése szerint az egyesület szervei által hozott jog-, vagy alapszabálysértő határozat megsemmisítése iránt bármely tag - a különleges jogállású tag csak érintettsége esetén -, a határozat tudomására jutásától számított 30 napos jogvesztő határidőben pert indíthat.

A fenti törvényi rendelkezés konkrétan nevesíti a kereset előterjesztésére jogosult személyt, időbeli korlátot nem határozva meg a keresetindításra feljogosított tag tagsági viszonya fennállására. Ezért egyéb rendelkezés hiányában és a kiterjesztő értelmezés kizártsága következtében a törvényi megfogalmazásból az következik, hogy a tagsági viszonnak a kereset benyújtásakor fenn kell állnia, azonban a tagsági viszonnak a kereset benyújtását követő, a jogerős ítélet meghozataláig bekövetkező megszűnése nem szünteti meg a tagnak a perindítási jogát. A rendelkezésre álló adatok szerint a felperes a keresettel támadott határozatok meghozatalakor és a kereset benyújtásának időpontjában tagja volt az alperesnek. Az alperes a felperes tagsági viszonyát az elsőfokú eljárás alatt szüntette meg, amely így nem hathatott ki a felperesnek a Ptk. 62. § (6) bekezdésén alapuló keresetindítási jogára. A felperes tagsági viszonya megszüntetésének törvényessége a jelen peres eljárás tárgyát nem képezhette.

A tagnak törvényben biztosított joga, hogy a törvénysértő határozat megsemmisítését kérje a bíróságtól. Ez a jogosítványa független attól, hogy a törvénysértő határozat milyen előzmények után született és milyen alapszabálysértő magatartásnak a következménye.

Az alperesi szövetség viszonyait belső és külső viszonyait alapvetően a Ptk. 61-65. §-ai, valamint a 2011. évi CLXXV. törvény rendelkezései szabályozzák, mely speciális szabályokkal szemben az alperes és tagja közötti tagsági viszonyban a Ptk. 4. §-ának alkalmazása nem merülhet fel. A törvénysértő határozattal szemben a tag keresetindítási jogát nem érinti, ha esetlegesen maga is előidézője volt a törvénysértő határozat létrejöttének, illetve ha őt magát közvetlenül nem, csak közvetve érinti az adott támadott határozat.

A Ptk. 62. § (6) bekezdés alapján indított perben annak eldöntésekor, hogy a támadott határozat jog- vagy alapszabálysértő-e, a bíróság vizsgálja a határozat meghozatalának alapszabály rendelkezéseinek való megfelelését, azt, hogy az alperes a határozat meghozatalakor saját alapszabályát vagy más belső szabályzatának a rendelkezését betartotta-e, annak megfelelően került-e meghozatalra a határozat és azt, hogy maga a határozat is az alapszabálynak illetőleg a jogszabályoknak megfelel-e.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság mellőzi az első fokú ítélet indokolásából a Ptk. 2., 4. és 5. §-

ára történő hivatkozásokat.

Az alperes alapszabályának 4.2.2. pont rendelkezése szerint azon tag jogosult a taggyűlésen részt venni, szavazni, amely tag a tagdíjat befizette. A 4.3.7. pont szerint a tagot az éves tagdíj befizetésének kötelezettsége terheli. Az alapszabály a tagsági viszony megszűnésének egyik eseteként szabályozza a tagdíjfizetési kötelezettség elmulasztását; ennek értelmében az eredményezheti a tagsági viszony megszűnését, ha a tag két éven keresztül nem tesz eleget a tagdíj fizetési kötelezettségének, és ezt 15 napos határidővel történő írásbeli felszólítás ellenére sem pótolja.

A jelen peradatok alapján nem volt kétséget kizáró módon megállapítható, hogy a per tárgyát képező határozatok meghozatalában résztvevő tagok tagsági viszonya a 2013. január 28. napján tartott taggyűlést megelőzően megszűnt.

Az alperes igazolta, hogy a 2013. évben esedékes tagdíjat megfizették azon tagok, akik a 2013. január 28. napján tartott taggyűlésen részt vettek és szavaztak. Az, hogy a korábbi években ezen tagok közül melyeknek volt és milyen mértékű tagdíj elmaradása, a jelen peradatok mellett nem volt megállapítható. Az elsőfokú bíróság arra helytállóan mutatott rá, hogy a felperes 2009. április 15. napján lemondott elnöki tisztségéről, a lemondása hatályosult, és így utóbb a lemondás nem volt visszavonható. Ebből következően a felperes nem volt jogosult a későbbiekben elnökként eljárni. Ezért helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperesnek a lemondását követően a tagság felé tett felhívásai, a tagsági viszony megszűnéséről szóló tájékoztatásai joghatás kiváltására alkalmatlan cselekmények. Arra egyértelmű adat nem volt, hogy a 2013. évet megelőzően az alperes eljárásra jogosult szerve írásban felszólította tagdíjfizetésre a kérdéses tagokat. Az alperes a tagsági viszony megszűnése során is az alapszabálya szerint, így a tagdíjfizetés tekintetében az 5.1.2. pont alapján volt köteles eljárni. Amennyiben nem bizonyított, hogy az alperes tagdíjfizetésre adott tagot felszólította és ennek ellenére maradt el a tagdíjfizetés, a tagsági viszony megszűnése nem következhetett be, így az tényként nem volt megállapítható. A per tárgyát képező taggyűlés és a taggyűlésen történő szavazás időpontjában a résztvevő és szavazó tagok az adott évi tagdíj befizetési kötelezettségüknek igazoltan eleget tettek, így az alapszabály 4.2.2. pontja alapján jogosultak voltak a taggyűlésen részt venni és szavazni, azaz a határozathozatalban részt venni, és szavazati jogukat gyakorolni.

A rendelkezésre álló adatok szerint több peres eljárás volt folyamatban, amelynek eredményeként a legutóbb hozott P.22.374/2012/13. számú jogerős ítélet az alperest a nyilvántartásba bejegyzett törvényes képviselője útján a törvényes működés helyreállítására kötelezte. Ezen jogerős ítélet alapján került összehívásra, majd megtartásra a jelen keresettel támadott taggyűlés és vezetőségi ülés. Tény, hogy a 2013. január 28. napján megtartott taggyűlést a nyilvántartásba bejegyzett törvényes képviselő hívta össze. Az alperes alapszabálya - amely alapszabály szerint az alperes működhetett - tagfelvételi eljárást nem írt elő, a tagfelvételt nem szabályozta kifejezetten, csak azt határozza meg, hogy milyen feltételeknek kell megfelelnie annak, aki tagja lehet az alperesnek. Ebből következően a törvényes működés helyreállítási kötelezettség alapján összehívott taggyűlés esetében nem volt alapszabálysértőnek tekinthető, hogy az alperes nyilvántartásba bejegyzett törvényes képviselője minden olyan tagot az alperes tagjának tekintett, akinek tagsági viszonya fennállása a taggyűlés összehívásának időpontjában a rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható volt, és amely tagok az éves tagdíj befizetési kötelezettségüknek eleget tettek, ezáltal a taggyűlésen részvételi és szavazati joguk megállapítható volt.

Az alperes alapszabálya nem tartalmaz rendelkezést arra vonatkozóan, hogy csak olyan személy választható meg tisztségre, aki a szavazásnál jelen van. Ebből következően nem kizárt olyan, egyébként választásra jogosított tag megválasztása, aki az adott határozathozatalkor nincs jelen. Az

alapszabály 6.3.2. pontja akként rendelkezik, hogy a 6 fős igazgatóság megbízatása 4 évre szól, mely egy alkalommal további 4 évvel meghosszabbítható. Ugyanakkor olyan rendelkezést nem tartalmaz, hogy az újraválasztás kizárt, illetve hogy csak két ciklusban lehet bármely tag az igazgatóság tagja. Ebből következően új igazgatóság választásánál a választhatóságot nem érinti az, hogy korábban ki töltött be igazgatósági tagságot.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a keresettel támadott határozatok alapszabályba, illetőleg jogszabályba nem ütköznek, ezért bíróság általi megsemmisítésének törvényi feltétele nem állt fenn.

A Fővárosi Ítéltábla a fentiek szerinti részben eltérő indokkal az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés értelmébe helybenhagyta.

A felperes fellebbezése eredménytelen volt, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján kötelezte a másodfokú bíróság a felperest az alperes oldalán a fellebbezési eljárásban felmerült költségei megfizetésére. Az alperest jogi képviselő képviselte, amellyel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (2), (5), (6) bekezdés, 4/A. § (1) bekezdés szerinti ügyvédi munkadíj merült fel, amelynek mértékét a másodfokú bíróság mérlegeléssel a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányosan határozta meg.

Budapest, 2015. május 19.

. Németh László s.k.

tanácselnök

. Merőtey Anikó s.k.. Molnár Ágnes s.k.

előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

Réczi Imréné
bírósági ügyintéző